

TARBIJAVAIIDLUSTE KOMISJONI OTSUS

Asja number	19-1/23-11946
Otsuse kuupäev	06.02.2024
Komisjoni koosseis	Jüri Aava Margo Tinno Liisa Kolosov

Tarbija	
Kaupleja	Osaühing OptiPRO (10125659)

Tarbija nõue	Lepingust taganemine
--------------	----------------------

Resolutsioon:

1. Jätta avaldus rahuldamata.

Asjaolud:

Tarbija tellis oma prilliraamidesse uued klaasid. Pärast prillide kättesaamist tarbija väitis, et ei näe prillidega.

14.08.2023 esitas tarbija avalduse raha tagasisaamiseks. 18.08.2023 uuesti proovides oli tulemus sama - tarbija ikka ei näinud nende prillidega.

Kaupleja soovis mittevastavust kontrollida ja palus lahenduse leidmiseks tarbijal tulla uuesti nägemiskontrolli. Tarbija keeldus usalduse puudumisel.

Tarbija on seisukohal, et kaupleja eksis mõõtmisel ja prillid on valesti tehtud.

Kaupleja seisukoht:

Prillid on valmistatud vastavalt tarbija retseptile, ostuhetkel avaldatud soovile ja tootja paigaldusjuhistele.

Kaupleja ei saa pretensiooni rahuldada, kuna ei tea, milles on viga, tarbija ei ole andnud võimalust veas veenduda ega seda kõrvaldada.

Kaupleja selgitas, et kliendiga suheldes ja püüdes aru saada, mis täpselt on ebamugavuse põhjus, ei ole kaupleja tänaseni teada saanud. Kaupleja on korduvalt püüdnud klienti saada kauplusesse, et aru saada, mis võib olla põhjus. Klient ei ole olnud ühegi pakutud lahendiga nõus, ega anna kauplehjale võimalust olukorda parandada.

Komisjoni põhjendus:

Komisjon, tutvunud põhjalikult dokumentaalsete tõenditega ning kuulanud istungil ära kaupleja esindaja, asub seisukohale, et avaldus tuleb jätta rahuldamata.

Tarbija ja kaupleja vahel oli võlaõigusseaduse (VÕS) § 208 lg 1 kohaselt sõlmitud müügileping, mis vastas tarbijalemüügi tunnustele VÕS § 208 lg 4 tähenduses. VÕS § 217¹ lg 1 kohaselt peab asi vastama lepingutingimustele ning lg 2 p-i 1 kohaselt loetakse asi lepingutingimustele vastavaks, kui selle kirjeldus, liik, kogus, kvaliteet, kasutusviis, ühilduvus, koostalitusvõime ja muud omadused vastavad kokkulepitud tingimustele. Müüja vastutab asja lepingutingimustele mittevastavuse eest, kui mittevastavus on olemas juhusliku hävimise ja kahjustumise riisiko ülemineku ajal ostjale, isegi kui mittevastavus ilmneb hiljem (VÕS § 218 lg 1 esimene lause). Tarbijalemüügi puhul eeldatakse, et ühe aasta jooksul alates asja ostjale üleandmisest ilmnenu lepingutingimustele mittevastavus oli olemas asja üleandmise ajal, kui selline eeldus ei ole vastuolus asja või puuduse olemusega (VÕS § 218 lg 2²). Müüja vastutust hinnatakse mitmete erisätete alusel (vt ka nt Riigikohtu 30. novembri 2005. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-131-05, p-d 11, 13; 26. septembri 2007. a otsus tsiviilasjas nr 3-2-1-71-07, p 14). Nendest tulenevalt vastutab müüja müüdud asja puuduse eest eelkõige siis, kui on täidetud järgmised tingimused:

- puudus oli olemas riisiko ülemineku ajal ostjale (VÕS § 218 lg 1);
- puudus ei tulenenud ostjast (VÕS § 101 lg 3);
- ostja ei teadnud lepingu sõlmimise ajal puudusest ega pidanudki teadma (VÕS § 218 lg 4);
- sõlmitud ei ole müüja vastutust piiravat kokkulepet või ei saa müüja sellele tugineda (VÕS §

221 lg 2);

- ostja on teatanud puudusest müüjale mõistliku aja jooksul pärast seda, kui ta puudusest teada sai või pidi teada saama, v.a kui teatamata jätmine on mõistlikult vabandatav (VÕS § 220 lg 3), puudus tekkis müüja tahtluse või raske hooletuse tõttu (VÕS § 221 lg 1 p 1) või kui müüja puudusest teadis või pidi teadma, kuid ei avaldanud seda ostjale (VÕS § 221 lg 1 p 2).

Prilliklaaside müügileping sõlmiti poolte vahel 25.07.2023. Tarbija soovis prilliklaaside kättesaamisel müügilepingust taganeda. Komisjon märgib, et VÕS § 223 lg 5 kohaselt võib ostja müügilepingust taganeda, kui lepingutingimustele mittevastavus on oluline. Tarbijalemüügi korral eeldatakse, et lepingutingimustele mittevastavus on oluline. Komisjon selgitab, et Riigikohus on korduvalt väljendanud seisukohta (lahendid 3-2-1-57-11 p 28; 3-2-1-34-13 p 14), et lepingust taganemise kehtivuseks peavad olema täidetud nii selle formaalsed eeldused, eelkõige olema esitatud vastaspoolele õigel ajal taganemisavaldus, kui ka sisulised (materiaalsed) eeldused, st taganemiseks peab olema seda õigustav põhjus, eelkõige oluline lepingurikkumine VÕS § 116 mõttes. Komisjoni hinnangul on Riigikohtu seisukoht kohaldatav ka lepingust taganemise puhul VÕS § 223 alusel. Komisjon leiab, et ehkki formaalsed alused lepingust taganemiseks on täidetud (tarbija esitas lepingust taganemise avalduse 14.08.2023), puuduvad lepingust taganemise materiaalsed alused. Kaupleja müüs tarbijale prilliklaasid, mis valmistati tarbija poolt esitatud retsepti alusel. Kaupleja pakkus enne prilliklaaside tellimuse esitamist tarbijale ka tasuta

uutsilmakontrolli kaupleja juures, kuid tarbija seda ei soovinud. Pärast prillide kättesaamist väitis tarbija, et ta nende prillidega ei näe. Poolte vahel on vaidlus, kas kaupleja täitis müügilepingut selliselt, milles pooled kokku leppisid. Komisjoni hinnangul ei ole tarbija tõendanud, et kaupleja oleks müügilepingut rikkunud. Kaupleja on menetluse jooksul nii kirjalikult kui suuliselt kinnitanud, et prilliklaasid valmistati tarbija retsepti alusel ning pärast tarbija pretensiooni esitamist on need ka üle kontrollitud - klaasid on kaupleja sõnul valmistatud vastavalt klaaside tootjapoolsetele juhisteid ning klaaside paigaldus on olnud korrektne ja õige. Kaupleja on korduvalt palunud tarbijat koostööle, et välja selgitada põhjused, miks tarbijale valmistatud prilliklaasid ei sobi. Tarbija pole võimaldanud kauplejal välja selgitada, milles seisneb põhjus, miks tarbija enda retsepti alusel valmistatud prilliklaasidega ei näe. TKS § 46 lg 3 p 3 järgi peab tarbija avalduses välja tooma vaidluse sisu ja selgelt väljendatud nõude ning seda põhjendavad asjaolud. Tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 230 lg 1 järgi peavad pooled tõendama neid asjaolusid, millele tema nõuded ja vastuväited tuginevad. Tarbija pole esitanud komisjonile asjakohaseid tõendeid, mis võimaldaksid tarbija avalduse rahuldada. Prilliklaasid valmistati tarbija enda retsepti alusel, ilma täiendava silmade kontrollita. Tarbija pole võimaldanud kauplejal välja selgitada, kas üldse ja milles on kaupleja prilliklaaside valmistamisel eksinud. Komisjon selgitab, et uute prillide puhul on tavaline, et nendega harjumine võib silmadel võtta aega, isegi siis kui uued prilliklaasid on valmistatud eelmiste prillidega sama retsepti alusel.

Ülaltoodust tulenevalt jätab komisjon tarbija avalduse tõendamatus tõttu rahuldamata.

Tarbija tasus ettemaksuna poole prilliklaaside maksumusest. Kui tarbija tasub kauplejale ka teise poole lepingutasust, siis tekib tal õigus valmistatud prilliklaasidele. Kaupleja pakkus tarbijale võimalust, et kui tarbija valmistatud prilliklaase siiski ei soovi, siis tagastab kaupleja tarbijale prilliraamid koos prillitoosiga ning kaupleja sellisel juhul ettemaksu ei tagasta ja prilliklaasid jäävad kauplejale. Asjaolusid arvestades on pakkumine komisjoni arvates mõistlik. Samas pooled võivad kokku leppida tarbija jaoks soodsamates tingimustes.

TKS § 60 lg 2 järgi kui pooled komisjoni otsusega ei nõustu ja seda ei järgi võivad nad pöörduda sama vaidluse läbivaatamiseks maakohtusse.

Jüri Aava

Margo Tinno
Liisa Kolosov

/allkirjastatud digitaalselt/